

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

Studiul 1 Nașterea Domnului Isus

În acest trimestru vom descoperi o serie de teme din cartea Luca. Vom începe a descoperi forma în care a fost scrisă această carte. Iată ce spune Luca 1,1:

¹*Fiindcă mulți s-au apucat să alcătuiască o istorisire amănunțită despre lucrurile care s-au petrecut printre noi,*

Iată prietenul meu, cum începe Luca această carte, “*Mulți s-au apucat să alcătuiască o istorisire amănunțită*” despre lucrurile care s-au întâmplat cu Isus, adică vrea să spună că mulți au realizat compilații, au strâns date și au scris câte ceva, nu numai și-au făcut planuri, au căutat date, chiar mai mult, au și scris. Aceasta înseamnă că atunci când Luca a început să scrie Evanghelia alții deja au făcut la fel. Interesant de observat este faptul că Luca și Marcu au fost în Roma în aceeași perioadă, iar Marcu a scris Evanghelia sa înainte de Luca și este normal să credem că Luca a citit ceea ce Marcu a scris, chiar mai mult există probabilitatea ca ei să se fi întâlnit pentru a discuta despre acesta. De altfel descoperim în Luca pasaje asemănătoare cu cele din Marcu, iar Luca la rândul lui ai vorbit cu persoane care l-au cunoscut pe Domnul Isus, iar ca rezultat al acestui proces de investigare a scris această Evanghelie. Deci a strânge informații de la alții nu este contrar inspirației divine, un scriitor inspirat poate să aducă informații și de la alții, iar Duhul Sfânt este cel care îl conduce în această lucrare. După cum vedem în primul text al cărții Luca spune că mulți s-au apucat să alcătuiască o istorie, la care adăugă “*despre lucrurile care s-au întâmplat printre noi*”. Și care erau acele lucruri care s-au întâmplat? Este vorba de profeții și modul în care s-au împlinit prin Isus.

Dar să mergem mai departe. Luca îi spune lui Teofil cum a ajuns să scrie acesta carte și anume a făcut cercetări cu de-amănuntul așa după cum scrie în Luca 1,3:

³*Am găsit și eu cu cale, prea alesule Teofile, după ce am făcut cercetări cu de-amănuntul asupra tuturor acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele,*

Interesant de observat cum se adresează Luca lui Teofil, “*prea alesule*”, fapt ce dă de înțeles că era un înalt demnitar roman, un posibil prieten a lui Luca. Unii cred că era un bogat din Alexandria Siriei, posesor de mulți sclavi și în casa căruia Luca s-a născut ca și sclav al acestuia și care l-a trimis în Tars să studieze medicina, iar alții cred că acesta a fost unul dintre convertiții la creștinism și pe care Luca l-a pregătit pentru botez. Este clar că nu se poate ști cu siguranță totală cine era Teofil, dar fără îndoială putem să afirmăm fără să comitem greșeli, că este vorba de o persoană importantă pentru Luca, atât de importantă încât i-a dedicat două cărți, Evanghelia Luca și Faptele Apostolilor. Se naște întrebarea: de ce Luca i-a dedicat acestuia aceste două cărți? Avea un obiectiv anume, sau este vorba de rezultatul unei simple prietenii?

După cum am mai spus, Luca cunoștea scrierile lui Marcu, și de asemenea că acesta a scris despre Isus adresându-se romanilor. Este posibil ca în acel timp să fie deja scrisă și Evanghelia Matei care ușor se poate vedea că a fost scrisă pentru iudei încercând să îi convingă că Isus era Regele promis Israelului. În aceste condiții Luca s-a gândit ar fi bine ca el să se adreseze grecilor, Marcu către romani, Matei către iudei, iar Luca către greci, și fiind vorba de greci, Luca s-a folosit de elemente care să fie ușor de înțeles și asimilat de ei. Acesta este motivul pentru care Luca a scris această evanghelie, menționarea celor care au contribuit, a formei în care a cercetat lucrurile, și de asemenea a formei ordonate și amănunțite în care a prezentat totul.

Oare ce vrea să spună oare despre lucrurile care l-au împlinit. În primul rând este vorba despre împlinirea profețiilor cu privire la Mesia și la ceea ce a făcut El.

Să mergem acum la partea a doua a studiului. În timp ce Luca investiga, cerceta viața lui Isus a găsit ceva care l-a emoționat profund, este vorba despre nașterea lui Ioan Botezătorul. Era vorba despre timpuri dificile, foarte dificile din timpul lui Irod, rele al Iudeii, care a adus multă suferință iudeilor. Irod cel Mare era un tiran laș, era un umil serv al Romei, dar în același timp un nemilos exploatator al poporului Israel. Oamenii se simțeau prizonieri, impozitele excesive țineau poporul la nivelul mizeriei, donații obligatorii pentru scribi, impozite pentru templu, pentru Irod, pentru Roma, la care se adăuga abuzuri constante din partea funcționarilor care strângeau aceste impozite, toate acestea a dus la o limită de intoleranță din partea poporului. Viața era un adevărat dezastru.

Între toți găsim o familie care trăia în munții Iudeii, era vorba de numai doi membri, soț și soție, copii nu aveau, numele lui era Zaharia iar ea se numea Elisabeta, amândoi descendenți din Aron fratele lui Moise, fapt pentru care Zaharia era preot și mergea să slujească la Ierusalim de două ori pe an când îi venea rândul în Templu. Pasajul biblic spune despre ei că erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. În această familie exista însă o tristețe, neîmplinire, nu aveau copii, ea nu putea să aibă copii iar vârsta lor era deja înaintată, așa că nu aveau nici o posibilitate de a-și vedea visul împlinit, și anume venirea lui Mesia să fie chiar din descendența lor. Pentru orice iudeu, acest fapt era un motiv de durere, sufereau în liniște deși s-au rugat de nenumărate ori lui Dumnezeu ca să le dea acest așteptat fiu. Dar într-o zi în timp ce Zaharia slujea în Templu, un înger i s-a arătat. Până atunci niciodată el numai văzuse un înger, iar ființa lui s-a umplut de teamă, "nu te teme Zahario", i-a spus îngerul "fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată, și se va naște un fiu, el niciodată nu va bea vin sau băuturi amestecate și va plin de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale". El va întoarce...

Inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.

¹⁸*Zaharia a zis îngerului: "Din ce voi cunoaște lucrul acesta? Fiindcă eu sunt bătrân, și nevasta mea este înaintată în vârstă."*

¹⁹*Drept răspuns, îngerul i-a zis: "Eu sunt Gabriel, care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ți vorbesc, și să-ți aduc această veste bună."*

²⁰*Iată că vei fi mut, și nu vei putea vorbi, până în ziua când se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la vremea lor."*

Aceasta este istoria nașterii lui Ioan Botezătorul, el avea misiunea minunată de a pregăti calea Domnului și a făcut-o, minunată experiență deși sfârșitul misiunii sale este trist, decapitare.

Să trecem acum la narațiunea nașterii Domnului Hristos, Mesia.

Luca 1,26-33:

²⁶*În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilean, numită Nazaret,*

²⁷*La o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.*

²⁸*Îngerul a intrat la ea, și a zis: "Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!"*

²⁹*Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemneze*

urarea aceasta.

³⁰Îngerul i-a zis: "Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.

³¹Și iată că vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus.

³²El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.

³³Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit."

Maria era în mod profund impresionată. Descrierea făcută de înger coincide întru totul cu ceea ce ea știa despre Mesia. Numai Isus, Mesia putea să fie Fiul Celui Prea Înalt. Numai El putea să primească tronul lui David. Atunci Maria și-a dat seama că îngerul anunța împlinirea promisiunii așteptate de întregul Israel de-a lungul secolelor.

Cum se va întâmpla aceasta? – A întrebat Maria. Nu s-a îndoit, nu s-a clătinat, nu a încercat să modifice nimic. Pentru că avea încredere deplină că tot ceea ce făcea Dumnezeu era bine făcut. În nici un caz n-ar fi făcut ceea ce a făcut Sara cu ani în urmă pentru a-L ajuta pe Dumnezeu să-și îplinească promisiunea de a-i dăruia un fiu.

Viața de credință este cu mult mai simplă decât complicațiile pline de nerăbdare ale celui ce nu crede. "Așa să fie" a zis Maria și să se facă voia Domnului. Dar cum se va întâmpla acesta? Te rog să-mi spui ce trebuie să fac pentru a-mi împlini partea așa cum Dumnezeu așteaptă de la mine – a întrebat ea. Îngerul i-a răspuns:

Puterea Celui Prea Înalt te va acoperi cu umbra Sa, la fel cum a acoperit în vechime norul slavei Sale a umbrat Tabernacolul din deșert, așa va controla pântecul tău, pentru ca acesta să zămislească ceea ce nici vreun pântec nu a zămislit și nici nu o va mai face.

Nu-ți fă griji și nu te preocupa pentru faptul că ești fecioară și încă necăsătorită. Aceasta nu se petrece ca rezultat al procreării nici al creierii, ci va fi rezultatul prezentei Duhului Sfânt în viața Sa. Deși pruncul Se va naște ca și oricare altul, zămisirea Lui va fi una cu totul specială, iar El va fi uman și divin în același timp, Om și Dumnezeu.

Așa că Sfântul care se va naște din Tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. Cât despre rudenția ta Elisabeta, va da naștere unui fiu la bătrânețe, de altfel, cea care era numită stearpă, se află deja în a 6-a lună de sarcină, și aceasta pentru a arăta că pentru Dumnezeu nimic nu este imposibil.

Îngerul a vrut să-i spună prin aceasta că verișoara ei este cel mai viu exemplu al felului cum lucrează Dumnezeu și o mărturie a puterii Sale, iar în același timp faptul acesta era o asigurare că tot ceea ce-i spusese se va împlini întocmai.

Maria a răspuns îngerului: *Iată-mă aici este serva Domnului și să îplinească Domnul tot ce a zis.* Astfel discuția s-a sfârșit.

Luca încheie această relatare cu o fază scurtă și elocventă: "Și îngerul a plecat" – adică vrea să spună el: misiune îndeplinită.

E minunat atunci când îngerul își împlinește partea sa, iar ființele umane de asemenea sunt dispuse să-și îndeplinească partea lor.

Acest studiu se termină cu nașterea lui Isus într-un umil staul. Lucrurile lui Dumnezeu sunt în aparență simple, necomplicate, fără prea multe elemente care să atragă atenția. Cine ar fi crezut că acel copil obișnuit care s-a născut într-un staul, va fi Salvatorul și Mântuitorul lumii. Dar așa se întâmplă lucrurile în Împărăția lui Dumnezeu. Așa că nu disprețui lucrurile simple, și nu te subestima dacă oamenii nu-ți dau importanță. Dumnezeu întotdeauna are un plan pentru tine, și aceasta este ceea ce contează. Iar acest plan se va întâmpla cu siguranță, mai devreme sau mai târziu.

Nașterea lui Isus a trecut neobservată de către cei mari și puternici. Aceștia nu numai că L-au ignorat, ci chiar L-au respins. Dar persoane umile și simple au primit vestea nașterii Lui prin îngeri. Oamenii simpli așa ca și păstorii care-și păzeau turmele lor pe dealurile din apropiere.

În final și la urma urmei, el era Mai Marele Păstorilor, cel care avea să păstoreasca ființele umane și care și-a făcut apariția la momentul prezis din scenariul istoriei mântuirii.

Pentru a încheia această relatare a nașterii lui Hristos, Luca surprinde în cuvinte momentul în care Isus a fost dus la Templu la 8 zile. Acolo se afla bătrânul Simeon, care a așteptat pe Mesia cu multă nerăbdare. Atunci când părinții L-au adus pe Prunc, acesta l-a recunoscut imediat și a spus două mari adevăruri privitoare la mântuire. Primul îl găsim înregistrat în Luca 2,34:

³⁴Simeon i-a binecuvântat, și a zis Mariei, mama Lui: "Iată, Copilul acesta este rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel, și să fie un semn, care va stârni împotrivire."

O dragul meu, cu Hristos nu există jumătăți de măsură, nici cale de mijloc între două alegeri. Ori îl accepți și te ridici, ori Îl respingi și atunci te vei prăbuși. Decizia este numai a ta.

Al doilea adevăr rostit de către Simon îl găsim în Luca 2,35:

³⁵Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gândurile multor inimi."

Aceasta este o profeție care vorbește despre prețul salvării. Sabia, simbolizează moartea. Pentru noi salvarea ni se oferă prin har, dar pe Isus L-a costat viața Sa. Nu o disprețui doar pentru faptul că tu nu ai plătit nimica pentru ea. Isus a plătit, suferit și murit pentru a te salva și niciodată nu vom avea suficiente cuvinte pentru a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru aceasta.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

*Traducere și tehnoeditare:
Gertrud și Gabriel Radu:
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*